

LA CAMPANA DE GRACIA

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA

CADA NÚMERO 5 CÉNTIMS PER TOT ESPANYA
NÚMEROS ATRASSATS: DOBLE PREU

ANTONI LÓPEZ, EDITOR
(Antiga casa I. López Bernagosi)

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: LLIBRERÍA ESPANYOLA, RAMBLA DEL MITJ, NÚM. 20, BOTIGA.
BARCELONA

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pessetas 1'50—Cuba, Puerto Rico y Extranjer, 2'50

Dos aconteixements

¿Se tracta del centenari de 'n Víctor Hugo? Pues res: com si li diguessin Lluçia, Espanya fa 'l desentés.

¿Sa Santitat Lleó XIII celebra 'l seu jubileu? Sachs de diners cap á Roma y festas per tot arreu.

DE DIJOUS A DIJOUS

EL debat sobre 'ls successos de Barcelona es la nota parlamentaria de la setmana; y una nota, per cert, borrosa y esguerrada. Ja va espifiaria el Doctor Robert al iniciar la discussió:

per treure de la capseta aquell discurs de guayaba, no calia emprendre 'l viatge á Madrid. Pitjor va ferho encare 'l ministre de la Governació, donant mostres del seu desconeixement absolut del problema social.

Els oradors successius han anat entretenintse per las ramas. Com que l'únic que s' ha discutit ab empenyo es si 'l govern estava ó no previngut per afrontar aquells successos, y si va esguerrarla ó no mantenint á n' en Socías en el govern de la provincia fins á la vigilia dels mateixos. Del tal Socías se n' han dit moltas... y encare s' han quedat curts.

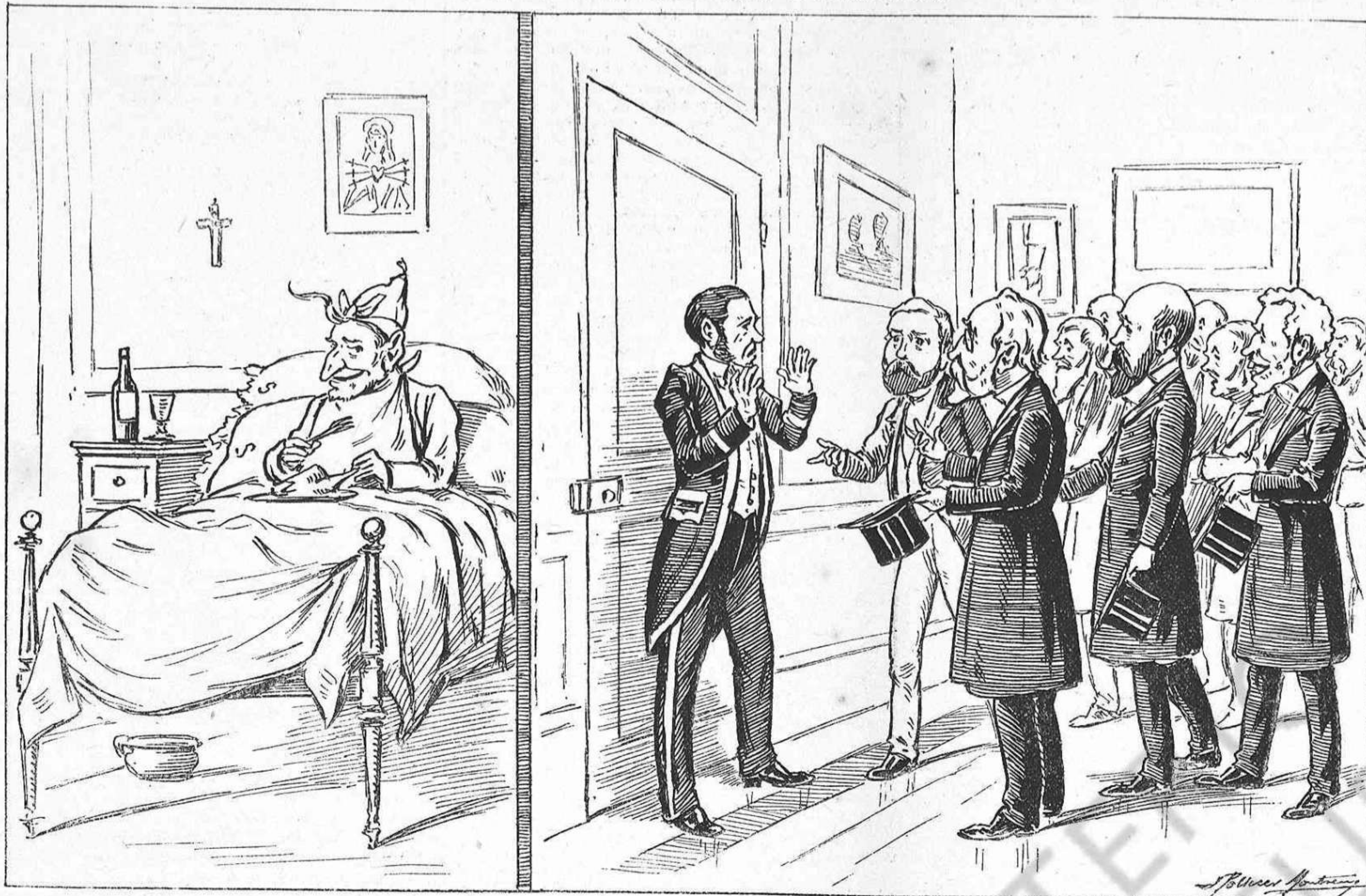
Fins en Doménech, aquell diputat que, segons *La Renaixensa*, pensa y no parla, va rompre á garlar,

esbatussantse ab en Dato, per no haver mantingut las promesas que al pujar els conservadors al poder havian fet als regionalistas. En Dato 's va ventar las moscas, quedant perfectament demostrat que si 'ls regionalistas van sortir del ou, sigüé per obra de la lloca conservadora... la qual després, al veure que no li agrañian el favor, va fer tot lo possible per aixalarlos.

En Russinyol va cantar las ditxas y venturas que disfrutaban els treballadors de la seva fàbrica y de todas las de la conca del Ter en general, convertida en una especie de Paradís de la filatura. Jo no sé com podent estar allí tant bé, hi ha qui sufreix en el resto de Catalunya.

La part més amena del debat correspon á n' en Romero Robledo, que ab tota la barra va sortir á la defensa dels abusos del capitalisme. Els treballadors no tenen per qué desesperarse; si 'ls explotan s' ho han de pendre ab paciència, pensant que després de aquesta vida transitoria n' hi ha un' altra, ahont si han sigut bons minyons, trobaran la deguda recompensa. Fan, donchs, molt mal en rebelarse contra la seva sort, ja que si aquí al mon son parias y explotats, tan bon punt se morin, al cel serán burgesos. De manera que si bé ho meditan, res els interessa tant com l' emprendre lo més prompte possible l' etern viatge, prenent bitllet en l' estació de la fam ó fentse despatxar per un mauser.

La malaltia de don Práxedes

—¿No se 'l pot veure?
—No, senyors; l' infelís està abatudíssim; no dorm, no beu, no menja, y 'ls metjes li han ordenat el descans absolut... (mentres al Congrés hi hagi discussions de compromís.)

Sant Antoni, com se pot suposar, no li va respondre; pero si hagués estat d' humor per enraonar, de fixo que li hauria dit:

—Arribas tart, noy. ¿Dos ciris perque 'l salvi? Ja hi ha qui me 'n ha ofert tres perque l' envíhi á can Pístraus.

Entre tant, la malaltia va seguint el seu curs; un curs, per cert, tan irregular, que la Bolsa, impresionable per naturalesa, ja no sab qué fer.

Cada nova notícia que 's reb de la presidencial dolencia influí en la cotisació.

—Don Práxedes sembla que va més bé.

Els quatre pujan dos céntims.

—Don Práxedes torna á agravar-se.

Vuit céntims de perdua.

—Don Práxedes ha estornudat.

Confusió general. ¿Cóm s' ha de pendre aquesta notícia? Un estornut del home del tupé ¿vol dir alsa ó vol dir baixa?

El conflicte queda resolt, acordant-se que l' interior pujará cinch céntims á la tarde, y al vespre 'ls tornarà á baixar.

Però 'ls que verdaderament están consternats, que no 'ls arriba, com sol dir-se, la camisa al cos, son els comités del partit. ¡Quina manera de desesperar-se y d' estudiar baix tots els seus aspectes la terrible qüestió de la malaltia del president!

Els infelissos se troban com aquell pagés á qui se li havia mort el matxo.

—¡Ah!—exclamava 'l pobre home:—No es solzament el disgust per la mort, sino ¡la perdua que aixó representa!

—No es solzament el disgust per la malaltia de don Práxedes—diuhen els fusionistas,—sino ¡el perill que aixó representa pel nostre ranxo!

La majoria dels comités s' han reunit en sessió extraordinaria, consagrada exclusivament al assumpto que avuy embarga 'ls ánims de tots els bons espanyols.

Un ha enviat una comissió á Madrid, encarregada de presentarse á casa del pacient y oferirse en tot y per tot, ja sigui per vetllarlo, ja per estobari 'ls matalassos, ja per ferli fregas allá hont convingui.

Altres comités, més rics de bona voluntat que de quartos, s' han contentat ab remetreli mensatjes primorosament caligrafiats, fent calurosos vots pel seu prompte y total restabliment, y acordant ja desde ara adornar é iluminar els balcones del seu local y donar un ball de societat en obsequi al bello sexo el día en que se sábiga oficialment que don Práxedes está del tot fora de perill.

Y ell ¿cóm s' ho pren aixó?

Ja s' ho poden figurar.

Mentres el partit plora y 's despacienta, creyent-se 'l mitj mort, ell s' está á casa donantse la gran vida, y cobrant de tres hermandats de las quals es dividuó.

Que—dit siga entre nosaltres—crech que si fa 'l malalt, no es més que per aixó, 'l grandíssim trappella.

FANTÀSTICH

UN país el nostre!

Apenas calmada l' agitació de las huelgas, sobrevienen novas inquietuts en molts punts d' Espanya produhidas per las inundacions.

Els principals rius se desbordán.

¡Qui sab! Potser també volen

las vuit horas.

Al Transvaal

Un ardit de guerra.—Cóm ho fan els boers pera forsar las líneas dels blockhaus que rodej'n els campaments inglesos.

(De Le Monde Illustré, de París)

motius mes que suficients pera creure que 'l testament es fals.

¡Que s' hi ha de fer!

No tot ha de ser, entre la gent religiosa, dedicarse al antich testament, y al nou testament; bé ha de haverhi qui apliqui tota la seva sabiduría al ram dels testaments falsos!...

Llegeixo:

«Diuhen de Belgrado, qu' han esclatat novas desavinensas entre 'l rey Alejandro y la reyna Draga. Sembla que aquesta vegada 'l rey ha donat una gran pallissa á la seva consort.»

Si es que ho ha fet ab el ceptre no hi haurá ningú que l' ataquí. De alguna cosa han de servir els atributs de la monarquia!

Un eco del Congrés espanyol.

Pregunta 'l Sr. Marengo si es cert que 'ls barcos del marqués de las Cincuillas subvencionats pel govern, transportan á las islas Filipinas mercaderias de procedencia inglesa á menor preu que las espanyolas.

—¡Vaya unas preguntas mes impertinents!—dirá 'l ilustre marqués dels barcos subvencionats.—¿Dirán, per ventura que no soch prou católich perque favoreixo de tal manera 'ls interessos dels protestants inglesos? Donchs s' equivocan de mitj á mitj: ho faig sols perque encenegats en las materialitats del diner, s' acabin de condemnar. En cambi ¿quí no veu que proctro que l' Espanya se 'n vaji al cel en cos y ánima?

Mr. Waldeck Rousseau, president del govern francés á consecuencia de una topada que 'l cotxe que 'l conduhia va tenir ab un tranvía elctrich, sofrí algunas feridas y contusions que l' han obligat á guardar llit.

Ben al revés del nostre Sagasta, que també 'n guarda sempre que topa, pero no ab un tranvía, sino ab la mes mínima dificultat.

Fins ab aixó resultan mes serios els governants francesos que 'ls nostres.

Entre 'ls projectes que 'l general Weyler se proposa presentar á los Corts, n' hi figura un rebaixant la talla.

Ja compendrán que 's refereix á la talla dels soldats...

Perque per lo tocant á la dels ministres, no hi ha necessitat de tocarla, per la senzilla rahó de que ja casi no pot ser mes baixa.

Á LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO

- 1.ª XARADA.—To-re-ro.
- 2.ª SINONIMIA.—Clara.
- 3.ª TRENCA-CLOSCAS.—Lo ninot de mollass.
- 4.ª ROMBO.—

N
N A S
N O T A S
N A T A L I A
S A L A S
S I S
A

- 5.ª GEROGLÍFICH.—Quatre soldats forman un quadro.

Han endevinat totas ó part de las solucions del nú, mero passat els caballers: Músclus, Sarerac Anomar, Celestino Serres y J. P. Ollé.

Caballers: Tupipe, Músclus, P. Virgili, Saragoné, Dos amichs de LA CAMPANA, J. P. Ollé, Celestino Serres, Joseph Obradors, Noy de Garreta, A. Bergadà, J. Farrés Gairalt, F. J. Arragas y Joan Prim: Será per un' altra vegada.

Caballer: J. Bosch y Romaguera, Antoni Feliu, Trastienda y A. Ribas Ll.: Pochs y bons.

Caballer: Ego Sum: Un aixerit colaborador ens envia 'l consonant á matiser.—Tanhauser. Ara donchs li farém la oda épica... y el manech.—P. del C.: La poesia que 'ns envia es excessivament exótica y poch cuydada. Sobre lo que 'ns diu dels originals acceptats, sería un treball impossible, tal es el número y la barreja. Paciencia, hermano Melitón...—R. M. (Tarragona): L' han informat malament. Lo que va bé ho insertém tant si s' ha rebut ab un sello de 15 céntims com ab... velocipedo.—S. Ram de Farigola: Lo que més ens ha agradat es el títul: Bosch andins. Aixó es pintoresch, plé de verdor y d' ufans; en una paraula, crida 'l bestia.—Narcís del Toro: Gracias per l' original y pel prospecte anunciador de la seva industria. Ja sabiam que vosté lo mateix escriu una poesia que inventa un cinturón elctrich.—Andresito: Alló del tó infinit y el vers que diu: vaig mirant dolsament la plujeta... ha acabat per fermos... el consonant.—G. Perocafós Rás: Dispénsins pero s' han acabat las amabilitats y el bróquil y tot; aixó no vá ni esmenat.—Sisquet del Full: ¿Es que vosté no ha observat que 'l género de vehinat—ja fa temps qu' está agotat?—P. Casas (del Prat): S' hi nota bona intenció, pero res més.—F. S.: Si es veritat qu' es la primera poesia qu' ha escrit se 'l felicita: més malament van comensar altres qu' avuy se troban al pinácul.—J. Ros: Els cantars bilingües tenen el fondo massa filosófic.—P. de la P.: Vosté diu—Per Deu, vulguí darne amor: no 'm vulguí tenir malisia.—Y nosaltres dihem.—¡Qu' es manso tot aixó!—Joseph Anglés de Yebra: No senyor, no ho tenim á bé.—Antoni de Massanas: Vosté al fer un sonet no més s' encaparra pels consonants... ¿Y el metro? ¿Y l' accentuació?—J. Moret de Gracia: Probablement anirà, pero in partibus.—L. Mariné: Si jo fos la seva aymia—y 'm fes un vers com aquest—tot seguit hi renyiria.—Joseph Rodergas y Calmell: No dirém precisament que aixó sigui afamat, pero sí, qu' está inspirat en els fulls de calendari.

Antoni López, editor, Rambla del Mítj, 20

Imprempta de LA CAMPANA y LA ESQUELLA, Olin, 8
Tinta Ch. Lortilleuz y C.ª